

ד' באב
10 באוגוסט
שבת

אנו מחילים להתגלגל במדרון. אמש החלטנו אחרי
זכות של שלש שעות לשנות את החלטתנו הקודמת בדבר הנהלה ומלאו
את ידי הנהלה הסיעה. לבוא בדברים על השתתפותנו בהנהלה לפי
הצעה שצפה אחמול, לאחר שבאו הסנציות הראשונות של הסוכנות;
הכסטר ומנטור. אנשי הסוכנות שולחים להנהלה את ליפמן (התישבות)
וולמן (עבודה). מהציונים מציעים את סקר (כספים), סולד (חנוך),
קיש (מדיניות), איש מהמזרחי, גם הוא לחנוך, ואיש מהפועלים,
לעליה. המכימו גם לשני מהפועלים בלונדון. קפלנסקי דבר עם
רוזנבלים ואמר שללונדון לא ילך, אלא הוא דורש הנהלה מחלקת
ההתישבות. נפגש עם ויצמן והציע גם לו כדבר הזה. ויצמן אמר
שיחקר עם אנשי הסוכנות.

באספת הסיעה החליטו ברוב של 13 נגד 12 לשנות את
ההחלטה הקודמת כאמור. (בקונגרס האחרון בבזל נקבלה ההחלטה
על הסנקציה שהצבעה בשאלת סקר ברוב של 13 נגד 12).
אמרתי הבוקר ללוקר שהעניין יגמר במקת וממכר על משה,
והסוף יהיה שום ההצעה שהובאה לאספת הסיעה לא תחקייס, אולם אנו
נאבד כל יסוד מוסרי במלחמתנו, לאחר ההחלטה של אמש. חשתי נחאמת
מיר, סניה וביה. בא קפלנסקי והודיע שאינם מסכימים בשום אופן
למסור הנהלה מחלקת התישבות לנו, ומציעים את קפלנסקי לעליה
וארלובר ללונדון. קפלנסקי חוסך בהצעת זו...

לדעתי כל השתתפות שלנו בהנהלה לא רצויה לנו. אנו
לא חזקים למדי למען הכריע את העניינים בהנהלה הציונית, ואנו לא
חלשים במדה כזו שהשתתפותנו בהנהלה לא תעורר נגדנו את הציונות
הבעלת-בית. אנו מאבדים או מחלישים במדה עצומה את כשרון ההתקפה
והלחץ שלנו כ-חברינו משתתפים בהנהלה, אנו מחלישים את חנוכתנו,
וסקיימים נגדנו את כל שאר החוגים. כשאנו מחוץ - אנו מסוגלים
הרבה יותר לחנך ולהשפיע גם על החוגים האחרים כי השפעתנו ולחצנו
נובעים אז ישיר מכוחה של התנועה, ולא נססדים על ידי ההתערבות
האישית של חברנו בהנהלה. לדרישה הוה"מ של התסתדרות או לדרישה
המרכז החקלאי יש יותר חוקף מאשר לדברי שפרינצק או גם-קפלנסקי.
תנועתנו עומדת בחקופת מעבר - מחוסר-אונים להחבצרות וחכמה,
ובחקופה זו עלינו לעמוד מחוץ לשלטון. כל זה אסור לגבי הנהלה
הגונה, קל וחומר כשהמדובר הוא על הנהלת סקר-ליפמן, כאן אנו
יכלים לתפוס רק עמדה אחת - מלחמה והתקפה בכל עוז וחוקף. אולם
אנו "החבירנו" ו"התפכחנו" יותר מיד - והחשבון קצר-הראי של
אינטרס יום-יומי מדומה - מכריע את כף התנועה.
בהחלטה של אמש ירקנו בפני עצרת.

שלשום בבוקר, למחרת הצהרתי והכחשתי ארלזרוב - בא
אלי האחרון והביע צערו וכו' וספר שהסיעה שלהם התאספה לדון על
ההצטרף ואחרי כוח סוער החליטה בשלילה, וגם צרפה חברים חדשים
להנהלה, ביניהם גם הוא. הוטל על שוורץ להודיע לי החלטה הסיעה,
למען לא אססור צהרה בשם, אך שוורץ לא יכל היה למצוא אותי...

אמרתי לו שבשבילי הענין נגמר לאחר חודעתי השניה בקונגרס,
אולם במקום לספר לי הדברים היה צריך למסרם בקונגרס... עד
היום בכל אופן לא נעשה הדבר.

ח' באב
14 באוגוסט
יום ד'

עוד סעם תפחה ישיבת-הנעילה של כועצה הסוכנות.
בישיבת ה"ק"פטי" הציוני הוצעה היום ההצעה לאשר את חוקת הסוכנות
על ידי --- סולובייציק. מהלך הדברים והסו"ס בישיבות הסוכנות
והועדות לא סחרו את גדולת מעמד הפתיחה. בנוס זה של אנשים
דגולים מכל החוגים, היה יחיד במינו ובערכו. רעיון הסוכנות
חגג את נצחונות המכסימלי. אוסישקין התרומם לגובה מוסרי נשגב
כשציין, למרות התנגדותו עד כשיו, את ויצמן כיוצר הפרק השלישי
בחולדות חנוכה, אחרי פינסקר והרצל. זיו פניו של אינשטיין
ודבריו הפשוטים והגאוניים כאחת, פקחוחו ועדינותו של סמואל,
להט דבריו של אש, נבונותו וחריבותו המערבית של ורמן, חושיו
הציניים העמוקים של אוסישקין, שכלו וכוח דבורו ורוחב השקפתו
של בלום - תוהירו כפקעת אבני-חן, הרהיבו והלחיבו. היה זה רגע
מרוסס ונשגב, סוקוע עד היסוד ובל-נשכח לעולם. נאוסו הגם,
הוולגרי והזועם של מרשל פגם וכמעט חילל את קדושת הרגע, אך בשמע
האור והתפארת שהשחלהב מרגע לרגע נבלע הכחם הזה.